

Sygn. akt VU 3711/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 27 lutego 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. R. prawo do przeliczenia emerytury od dnia 28 maja 2006 roku wraz z odsetkami.

Sygn. akt VU 3711/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wobec stwierdzenia, że dotychczas wypłacane J. R. świadczenie emerytalne było następstwem błędu, organ rentowy z urzędu przeliczył emeryturę od 1 października 2010 roku tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 23 kwietnia 2014 roku złożył J. R. wnosząc o przyznanie wyrównania za okres od 28 maja 2006 roku tj. od przyznania emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

W dniu 21 kwietnia 2006 roku J. R., urodzony (...), złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

(dowód: wniosek – k. 1-4 akt emerytalnych)

Do wniosku załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych. Podał w nim m.in., że w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku podlegał ubezpieczeniu z tytułu nauki zawodu jaką pobierał

w Cechu (...) w R.. Do wniosku załączył zaświadczenie Cechu (...) w R. z dnia 22 listopada 1979 roku, potwierdzające naukę zawodu branży stolarskiej w zakładzie rzemieślniczym w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku.

(dowód: kwestionariusz k. 5-6 akt emerytalnych, zaświadczenie k. 7 akt emerytalnych)

Do wniosku J. R. załączył także świadectwa pracy na potwierdzenie okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) S.A. w W. w okresie od 14 września 1989 roku do 26 września 1990 roku kiedy pracował na budowie eksportowej w ZSRR oraz w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w O. w okresie od 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku, kiedy pracował na budowie eksportowej w RFN.

(dowód: świadectwa pracy k. 25 i k. 27 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2006 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawcy J. R. prawo do emerytury od (...) roku tj., od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenia z okresu od 1 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 2005 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 168,04%. Podstawa wymiaru emerytury 3.322,49 zł. obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (168,04%) przez kwotę bazową (1977,20 zł). Wysokość świadczenia wyniosła 1941,08 zł. Organ rentowy uznał za udowodnione 33 lata i 5 miesięcy okresów składkowych, 1 rok okresów nieskładkowych.

Do stażu pracy organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów zatrudnienia od: 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku, od 14 września 1989 roku do 26 września 1990 roku od 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku z uwagi na trwające postępowanie wyjaśniające.

(dowód: decyzja z dnia 27.04.2006 r. k. 61 akt emerytalnych)

Organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego celem ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym przez wnioskodawcę w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku, zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.. Oddział ZUS w T. odpowiedział, iż nie może potwierdzić ubezpieczenia wnioskodawcy, gdyż w ewidencji tego Oddziału nie figuruje płatnik Zakład (...) branży stolarskiej S. K.. Po otrzymaniu tej informacji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. nie zwrócił się z kolejnymi wnioskami o poświadczenie ubezpieczenia wnioskodawcy do (...) Oddział we W. oraz do Oddziału w I., mimo adnotacji o konieczności wysłania dalszych zapytań do tych Oddziałów, dokonanej przez pracownika ZUS na wniosku.

(dowód: poświadczenie dla celów emerytalno-rentowych k. 63 akt emerytalnych)

Organ rentowy prowadził równoległe postępowanie wyjaśniające dotyczące potwierdzenia okresu ubezpieczenia J. R. w okresie od 14 września 1989 roku do 26 września 1990 roku i od 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku.

Decyzją z dnia 2 czerwca 2006 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., przeliczył wnioskodawcy emeryturę w ten sposób, że doliczył mu okres zatrudnienia od 14 września 1989 roku do 26 września 1990 roku oraz od 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku i przeliczył podstawę wymiaru świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia z lat 1992-1993. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru oraz podstawa wymiaru emerytury nie uległa zmianie. Organ rentowy uznał za udowodnione 35 lat i 2 miesięcy okresów składkowych, 1 rok okresów nieskładkowych. Wysokość świadczenia wyniosła 2016,83 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 2 czerwca 2006 roku o przeliczeniu k. 77 akt emerytalnych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w O. z dnia 11 kwietnia 2006r. – k. 31-32 akt)

Decyzjami z dnia 12 marca 2008 roku, 13 marca 2009 roku i 15 marca 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. dokonywał waloryzacji przysługującej J. R. emerytury.

(dowód: decyzje k. 94, 95, 96 akt emerytalnych)

Kolejny wniosek o emeryturę w związku z ukończeniem 65-go roku życia J. R. złożył w dniu (...) roku.

Decyzją z dnia 26 maja 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. przyznał wnioskodawcy J. R. prawo do emerytury od dnia 28 maja 2011 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenia wnioskodawcy z okresu od 1 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 2005 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury oraz liczba okresów składkowych i nieskładkowych nie zmieniła się. Wysokość świadczenia wyniosła 2.458,14 złotych.

(dowód: wniosek k. 97, decyzja z dnia 26 maja 2011 r. k. 101 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 15 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. dokonał waloryzacji przysługującej J. R. emerytury.

(dowód: decyzja z dnia 15.03.2011 r. k. 102 akt emerytalnych)

W dniu 7 października 2013 roku J. R. ponowił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. wniosek o doliczenie do stażu pracy okresu od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku. Do wniosku dołączył zaświadczenie ZUS Inspektorat we W., w którym wskazano, że J. R. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...), adres: P. ul. (...) w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku jako uczeń. Jednocześnie wskazano, że podstawa wymiaru składek wynosiła w 1964 roku – 1.800 zł, 1965 roku – 3.840 zł, 1966 roku – 5.760 zł.

(dowód: wniosek k. 105, zaświadczenie ZUS Inspektorat we W. k. 106 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 28 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przeliczył emeryturę J. R. w ten sposób, że zmienił staż pracy. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 38 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych. Po zmianie stażu pracy emerytura od dnia 1 grudnia 2013 roku wyniosła 2799,20 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 28 października 2013 roku k. 108-110 akt emerytalnych)

W dniu 13 listopada 2013 roku J. R. złożył wniosek o doliczenie stażu pracy i przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia. Do wniosku dołączył duplikat świadectwa pracy, z okresu jego zatrudnienia w (...) S.A. w W., zaświadczenie z dnia 21 października 2013r. o zatrudnieniu w (...) S.A. w O. w okresie od 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku jako cieśla na budowie eksportowej w Niemczech oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z tego okresu.

(dowód: wniosek k. 111 akt emerytalnych, świadectwo pracy k. 113 akt emerytalnych, zaświadczenia k. 114 i k. 115 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013 roku ZUS odmówił J. R. prawa do ponownego przeliczenia emerytury z uwzględnieniem przedłożonych dokumentów.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że:

- decyzja z dnia 27 kwietnia 2006 roku o przyznaniu emerytury uwzględnia okres zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 19 maja 1983 roku do 13 czerwca 1984 roku,

- decyzja z dnia 2 czerwca 2006 roku o przeliczeniu emerytury uwzględnia okres zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 2 czerwca 1992 roku do 26 lutego 1993 roku. W decyzji tej dokonano przeliczenia wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego w ww okresie na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego w dniu 11 kwietnia 2006 roku przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w O.,

- decyzja z dnia 26 maja 2011 roku o przyznaniu emerytury została wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zawiera pouczenie o przysługujących środkach Zaskarżenia. Wobec powyższego organ rentowy nie znalazł podstaw prawnych do ponownego rozpatrzenia wniosku, wskazując, że na dzień 13 listopada 2013 roku wnioskodawca nie wniósł nic nowego do sprawy.

(dowód: decyzja z dnia 13 grudnia 2013 roku k. 117 akt emerytalnych)

W dniu 31 grudnia 2013 roku J. R. złożył do organu rentowego pismo z prośbą o wyjaśnienie dlaczego okresy zatrudnienia jako uczeń w zakładzie stolarskim oraz okres pracy na budowie eksportowej w poprzednich decyzjach były zaliczone jako okresy nieskładkowe, a dopiero od dnia 1 grudnia 2013 roku zostały mu zaliczone jako okresy składkowe i wyliczona została nowa wysokość emerytury. Wniósł również o przyznanie mu rekompensaty z tego powodu, że przez 8 lat pobierał zaniżoną emeryturę.

(dowód: pismo k. 118 akt emerytalnych)

W dniu 3 marca 2014 roku ZUS ujawnił niedopłatę emerytury J. R. za okres od 1 października 2010 roku do 30 września 2013 roku w kwocie 5.705,20 złotych oraz z tytułu odsetek za opóźnienie za okres od dnia 26 października 2010 roku do 25 kwietnia 2014 roku w kwocie 1.502,12 złote. Organ rentowy przyznał się do błędu w obliczeniu wysokości należnej wnioskodawcy emerytury, na skutek nie uwzględnienia okresu ubezpieczenia od dnia 1 stycznia 1964r. do dnia 31 grudnia 1966r., który to błąd nastąpił z winy pracownika. Decyzją z dnia 27 kwietnia 2006 roku przyznano bowiem wnioskodawcy prawo do emerytury bez uwzględnienia okresu ubezpieczenia od dnia 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku, z uwagi na trwające postępowanie wyjaśniające.

(dowód: notatka o ujawnieniu niedopłaty k. 122 akt emerytalnych)

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 marca 2014 roku wobec stwierdzenia, że dotychczas wypłacane świadczenie było następstwem błędu Zakładu, ZUS z urzędu przeliczył wnioskodawcy emeryturę od dnia 1 października 2010 roku tj. za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc w którym zgłoszono wniosek o emeryturę oraz naliczył odsetki za okres od dnia 26 października 2010 roku do dnia 25 kwietnia 2014 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składki z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1996 do 31 grudnia 2005r. i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 168,04%. Podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 168,04% przez kwotę bazową wynoszącą 1977,20 zł., co dało kwotę 3.322,49 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 38 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych. Emerytura wnioskodawcy po przeliczeniu i po waloryzacji wynosiła od 1 marca 2011 roku 2616,08 złotych, od 1 marca 2012 roku – 2687,08 złotych, od 1 marca 2013 roku – 2794,56 złote, od 1 marca 2014 roku – 2839,27 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 27 marca 2014 roku k. 123 -124 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia wyrównania J. R. różnicy pomiędzy otrzymywaną przez niego emeryturą a świadczeniem należnym za okres od dnia 28 maja 2006r. tj. od dnia przyznania prawa do emerytury.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy przyznał się do błędu w obliczeniu wysokości emerytury wnioskodawcy, na skutek nie uwzględnienia okresu ubezpieczenia od dnia 1 stycznia 1964r. do dnia 31 grudnia 1966r., który to błąd nastąpił z winy pracownika organu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na popełniony błąd przy ustalaniu stażu pracy wnioskodawcy, przeliczył zaskarżoną decyzją należną skarżącemu emeryturę, ale jedynie za okres 3 lat poprzedzających złożony w dniu 7 października 2013 roku wniosek skarżącego o zaliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1964 roku

do 31 grudnia 1966 roku tj. od dnia 1 października 2010 roku. Tymczasem wnioskodawca w odwołaniu domaga się wyrównania emerytury już od daty jej nabycia czyli od dnia 28 maja 2006r.

Jako podstawą wydania zaskarżonej decyzji w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał przepis art. 133 ustęp 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm) .

Stosownie do treści art. 133 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm) w razie **ponownego** ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Stanowisko organu rentowego co do braku możliwości wyrównania emerytury wnioskodawcy za dłuższy niż 3 letni okres, z uwagi na treść art. 133 ustęp 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż w przedmiotowej sprawie przepis ten w ogóle nie ma zastosowania.

Decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ma interpretacja pojęcia „błędu” organu rentowego użytego w wyżej powołanym przepisie.

Interpretacja tego pojęcia jest możliwa w dwojaki sposób: bądź błędem jest również sytuacja, w której do nieprzyznania lub niepodwyższenia świadczenia dochodzi także w skutek bezpodstawnego pozostawienia wniosku osoby zainteresowanej bez rozpoznania, bądź też błędem tym jest jedynie błąd popełniony w decyzji odmawiającej przyznania lub podwyższenia świadczenia, nie jest nim natomiast zwłoka w rozpatrzeniu prawidłowo zgłoszonego żądania. Pierwsze stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 12 sierpnia 1998 r. (II UKN 171/98, OSNAPiUS 1998/16/521), przeciwne Sąd Najwyższy w wyroku z 19 stycznia 2006 r. (III BU 2/05, OSNP 2007/1-2/23) oraz w wyroku z 4 czerwca 2012 r. (I UK 18/12, Lex nr 1250559). Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2006 r. i dnia 4 czerwca 2012 r. Choć bowiem zapis art. 133 ust. 1 pkt 2 jest nieprecyzyjny, to jednak należy przyjmować, że zakres tej normy prawnej nie obejmuje wszelkich nieprawidłowości postępowania organu rentowego. Jak wskazywał Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. I UK 18/12 błąd organu rentowego może być następstwem jego działania, a nie zaniechania. Zatem błędem w tym ścisłym rozumieniu może być jedynie odmowa przyznania świadczenia lub jego zaniżenie w wydanej decyzji. Nie jest nim natomiast bezczynność organu rentowego.

W niniejszej sprawie rozważania powyższe są dlatego istotne, że ubezpieczony wniósł o zaliczenie do okresu zatrudnienia okresu od 1 stycznia 1964r. do 31 grudnia 1966r. w Cechu (...) w R. w zakładzie rzemieślniczym u S. K., na podstawie zaświadczenia z dnia 22 listopada 1979r. po raz pierwszy składając wniosek o przyznanie emerytury w dniu 21 kwietnia 2006 r. Przyznając J. R. prawo do emerytury decyzją pierwszorazową od dnia 28 maja 2006 roku (osiągnięcia wieku emerytalnego), organ rentowy zaznaczył wprawdzie, że do stażu pracy nie doliczono okresu zatrudnienia od dnia 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku, ale z uwagi na trwające w tym zakresie postępowanie wyjaśniające. Nie była to zatem ostateczna odmowa. Wręcz przeciwnie ubezpieczony otrzymał wiadomość, że organ rentowy w przedmiocie w/w okresu zatrudnienia prowadzi postępowanie wyjaśniające. A co za tym idzie miał prawo oczekiwać, że po jego przeprowadzeniu wyda odrębną decyzję zależną od wyników tego postępowania. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT. Inspektorat w B. w celu potwierdzenia ubezpieczenia skarżącego w okresie od dnia 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku – jak wynika z adnotacji na piśmie znajdującej się na karcie 63 akt rentowych- miał zwrócić się do (...) Oddział w T. oraz ewentualnie do Oddziału ZUS we W. oraz Oddziału ZUS w I.. Tymczasem organ rentowy ograniczył się do zwrócenia li tylko do Oddziału ZUS w

T.. Po uzyskaniu z tego Oddziału odpowiedzi o braku możliwości potwierdzenia ubezpieczenia wnioskodawcy, gdyż w ewidencji tego Oddziału nie figuruje płatnik Zakład (...) branży stolarskiej S. K., nadesłanej w dniu 10 maja 2006 roku, organ rentowy nie podjął dalszych działań zmierzających do potwierdzenia ubezpieczenia J. R. w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku. W szczególności nie zwrócił się do Oddziału ZUS we W. ani w I. z zapytaniem o podleganie ubezpieczeniom społecznym skarżącego w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku. Organ rentowy po zakończeniu przeprowadzonego choć w okrojonym zakresie postępowania wyjaśniającego, nie wydał także decyzji odmawiającej definitywnie zaliczenia skarżącemu do okresu zatrudnienia okresu od dnia stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku, uniemożliwiając mu tym samym dochodzenie zaliczenia tego okresu na drodze sądowej. Tym samym organ rentowy od dnia 10 maja 2006 roku (data wpływu do ZUS-u Inspektorat w B. informacji o braku możliwości potwierdzenia ubezpieczenia wnioskodawcy w spornym okresie) do dnia 27 października 2013 roku był bezczynny (decyzją z dnia 28 października 2013r. organ rentowy zaliczył skarżącemu do stażu pracy okres zatrudnienia od dnia 1 stycznia 1964r. do dnia 31 grudnia 1966r.). Nie rozstrzygnął bowiem ani pozytywnie ani negatywnie w przedmiocie wniosku J. R. złożonego w dniu 21 kwietnia 2006 roku, w którym domagał się zaliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia jako uczeń w Cechu (...) w R. na podstawie zaświadczenia dnia 22 listopada 1979r. od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku. Rzeczą organu rentowego było po przedłożeniu przez ubezpieczonego dokumentu (zaświadczenie z dnia 22 listopada 1979r.) potwierdzającego okres pobierania nauki zawodu w spornym okresie ustalenie, czy w tym okresie podlegał on z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym w jednostkach organizacyjnych ZUS. Organ rentowy nie wywiązał się z tego obowiązku.

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy okres ubezpieczenia od dnia 1 stycznia 1964 roku do dnia 31 grudnia 1966 roku dopiero po ponowieniu przez niego w dniu 7 października 2013 roku wniosku o zaliczenie w/w okresu do stażu pracy i przedłożeniu zaświadczenia wystawionego przez ZUS Inspektorat we W. z dnia 25 września 2013 roku, decyzją z dnia 28 października 2013 roku. W zaświadczeniu z dnia 25 września 2013r. ZUS Inspektorat we W. potwierdził zgłoszenie J. R. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w okresie od 1 stycznia 1964 roku do 31 grudnia 1966 roku. A zatem gdyby organ rentowy nie pozostawał bezczynny i zwrócił się do Oddziału ZUS we W., przy rozpoznawaniu pierwszorazowego wniosku o emeryturę w 2006r., już wówczas uzyskałby wiedzę o podleganiu skarżącego ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 stycznia 1964r. do dnia 31 grudnia 1966r. Pozwoliłoby to skarżącemu otrzymanie wyższej emerytury już od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Nie można bezczynności organu rentowego rozumieć tak samo jak wydania decyzji odmownej lub zaniżającej świadczenie, a więc jako błąd organu rentowego. Zwłoka w rozpoznaniu zgłoszonego wniosku ubezpieczonego nie jest równoznaczna z odmową przyznania lub podwyższenia świadczenia.

Ponowienie już wcześniej zgłoszonego wniosku o zaliczenie do stażu pracy tego samego okresu zatrudnienia, w sytuacji gdy organ rentowy nie odmówił definitywnie zaliczenia tego okresu, a nawet wprost wskazał, iż okres sporny nie został zaliczony z uwagi na trwające postępowanie wyjaśniające, nie jest wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Wnioskiem takim jest tylko wniosek złożony po wydaniu decyzji odmawiającej świadczenia lub przyznającej świadczenie w wysokości zaniżonej. W związku z powyższym podwyższenie wysokości świadczenia na skutek ponowienia przez zainteresowanego, wcześniej zgłoszonego i niezadowolonego wniosku nie jest ograniczone czasowo, niezależnie od długości okresu, jaki upłynął od zgłoszenia wniosku (tak por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2012r., I UK 18/12 oraz z dnia 25 listopada 1998 r., II UKN 322/98, OSNAPiUS 2000 nr 1, poz. 35 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 1 października 2013r. w sprawie III AUa 1795/12). Tak więc należy stwierdzić, że bezczynność organu rentowego nie stanowi "błędu" w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Reasumując wniosek skarżącego z dnia 7 października 2013r. r. o zaliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1964r. do dnia 31 grudnia 1966r. nie był ponownym wnioskiem, lecz jedynie ponowieniem wcześniej niezadowolonego żądania zgłoszonego we wniosku z dnia 21 kwietnia 2006r. Do żądania tego – obiektywnie słusznego – organ rentowy nie odniósł się wówczas definitywnie, pozostając w tym zakresie w bezczynności. Decyzja z dnia 28 października 2013 r. stanowi swoiste „załatwienie” wniosku ubezpieczonego z dnia 21 kwietnia 2006 roku. Zatem

wypłata wyrównania stanowiącego różnicę pomiędzy świadczeniem należnym -prawidłowo obliczoną emeryturą a emeryturą wypłacaną – wbrew stanowisku organu rentowego - nie jest ograniczona czasowo do 3 lat wstecz od daty złożonego w dniu 7 października 2013 roku ponownego wniosku.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. R. prawo do przeliczenia emerytury od dnia nabycia do niej prawa to jest od 28 maja 2006 roku. O odsetkach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, w sprawie oczywistym jest bowiem, że zachodziły przesłanki do wydania prawidłowej decyzji w terminie ustawowo zakreślonym.